

verði hans. Þá tók hann á móti víxlum samþykktum af Svavari Erni sem greiðslu fyrir byggingarréttinn. Hann þykir því hafa mátt gera sér grein fyrir því að byggingarrétturinn hafði verið seldur þegar aðilar gerðu með sér samninginn um Lúkasverkstæðið á dskj. 4. Í þeim samningi selur hann skv. 2. gr. samningsins m.a. sinn hluta lóðarréttindanna að Síðumúla 3 - 5. Þá verður af framburðum ekki annað ráðið en menn hafi talið þegar samingurinn á dskj. 5 var undirritaður að húsnæði það sem koma átti í hlut Lúkasverkstæðisins væri að kostnaðarverði gkr. 12.500.000. Þegar allt ofanritað er virt er ekki í ljós leitt að stefndi hafi gert eða mátt gera sér grein fyrir því fyrir en þá við framlagningu matsgerðar, að hans hlutur hefur ef til vill orðið eitthvað meiri þá er aðilarnir skiptu sín í milli.

Stefnandi hefur þannig ekki sannað að framkoma stefnda Björns Ómars verði færð til 30. eða 32. gr. laga nr. 7/1936 og ber því að sýkna stefndu af öllum kröfum stefnanda í máli þessu.

Rétt þykir með tilliti til málavaxta að hvor aðili beri sinn kostnað af málinu.

Hrafn Bragason borgardómari kvað upp dóm þennan ásamt meðdómendunum Jóni Guðmundssyni verkfræðingi og Sverri Kristinssyni, löggiltum fasteignasala.

D ó m s o r ð:

Stefndu, Björn Ómar Jónsson og Sigríður Björnsdóttir, skulu sýkn af öllum kröfum stefnanda, Ketils Hlíðdals Jónassonar, í máli þessu. Hver aðila skal bera sinn kostnað af málinu.

Föstudaginn 14. nóvember 1986.

Nr. 213/1986. **Ákærvaldið**

(Bragi Steinarsson vararíkissaksóknari)
gegn

Birgi Andræssyni

(Gunnlaugur Þórðarson hrl.)

Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum. Ítrekun. Skilorð.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómarnir Magnús Thoroddsen, Bjarni K. Bjarnson og Guðmundur Skaftason.

Máli þessu var skotið til Hæstaréttar að ósk ákærða með stefnu 26. maí 1986. Því var einnig áfrýjað af hálfu ákærvalds til þyngingar.

Ágrip barst Hæstarétti 27. október 1986.

Mál þetta var dómtekið í héraði 5. desember 1985 en ekki 17. febrúar 1986, svo sem segir í hinum áfrýjaða dómi.

Upplýst er í málinu, að hinn 19. mars 1986 undirgekkst ákærði réttarsátt í sakadómi Hafnarfjarðar fyrir að hafa, hinn 6. febrúar 1986, ekið bifreið án ökuréttinda. Taldist þetta brot gegn 27. gr. umferðarlaga nr. 40/1968. Héraðsdómari gerði ákærða ekki sérstaka refsingu fyrir brot þetta með hliðsjón af 78. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, en brotið var framið áður en hinn áfrýjaði dómur var kveðinn upp.

Staðfesta ber sakarmat héraðsdómara og heimfærslu til refsí-ákvæða. Refsing ákærða þykir hæfilega ákveðin fangelsi í tvo mánuði.

Ákærði skal sviptur ökuleyfi ævilangt.

Staðfesta ber ákvæði héraðsdóms um greiðslu sakarkostnaðar og dæma ákærða til greiðslu áfrýjunarkostnaðar sakarinnar eins og greinir í dómsorði.

D ó m s o r ð:

Ákærði, Birgir Andrésson, sæti fangelsi í tvo mánuði.

Ákærði skal sviptur ökuleyfi ævilangt.

Ákvæði héraðsdóms um sakarkostnað á að vera óraskað.

Ákærði greiði áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin saksóknarlaun í ríkissjóð, 10.000,00 krónur, og málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Gunnlaugs Þórðarsonar hæstaréttarlögmanns, 10.000,00 krónur.

Dómur sakadóms Garðakaupstaðar 17. febrúar 1986.

Ár 1986, mánudaginn 17. febrúar er á dómþingi sakadóms Garðakaupstaðar, sem háð er í skrifstofu embættisins að Strandgötu 31, Hafnarfirði, af Finnboga H. Alexanderssyni héraðsdómara, kveðinn upp dómur í sakadómsmáli nr. 1882/1984: Ákærvaldið gegn Birgi Andrésyni.

Mál þetta, sem dómtekið var í dag, hefur ríkissaksóknari höfðað með

ákæru útgefinni 13. september sl. á hendur Birgi Andrésyni stýrimanni, Iðnbúð 3, Garðakaupstað, fæddum í Reykjavík 23. apríl 1959, fyrir að aka bifreiðum sviptur ökuréttindum ævilangt svo sem rakið er:

1. Aka bifreiðinni Y-5944 um götur Reykjavíkur um miðnættið aðfaranótt þriðjudagsins 12. júní 1984 uns lögreglumenn höfðu afskipti af akstri hans í Hafnarstræti.

2. Aka bifreiðinni R-42506, aðfaranótt sunnudagsins 27. janúar 1985, undir áhrifum áfengis, frá Iðnbúð 3, Garðakaupstað að Bifreiðastöð Hafnarfjarðar í Hafnarfirði þar sem lögreglumenn höfðu afskipti af honum.

Telst háttsemi ákærða í báðum ákæruliðum varða við 1. mgr. 27. gr. sbr. 80. gr. umferðarlaga nr. 40, 1968, sbr. lög nr. 54, 1976 og í ákærulið 2. jafnframt við 2. mgr. sbr. 4. mgr. 25. gr. sbr. 80. gr. sömu laga.

Þess er krafist, að ákærði verði dæmdur til refsingar, til ökuleyfissviptingar samkvæmt 81. gr. umferðarlaga og til greiðslu alls sakarkostnaðar.

Ákærði er sakhæfur og hefur sætt kærnum og refsingum sem hér segir:

— — —

Málavextir:

1. Aðfaranótt þriðjudagsins 12. júní 1984 ók ákærði bifreiðinni Y-5944 eftir Hafnarstræti í Reykjavík. Aksturinn var þá stöðvaður af lögreglu og ákærði beðinn um að framvísa ökuskírteini. Hann kvaðst þá hafa týnt því og kvaðst hann aðspurður heita Ívar Adólfsson. Ekki gat hann sýnt það með skilríkjum. Eftir að lögreglumenn höfðu rætt við farþega Y-5944 komust þeir að raun um að ákærði hafði gefið upp rangt nafn og hétu með réttu Birgir. Ákærði kvað vin sinn heita Ívar og væri það samkomulag hans og Ívars að ákærði notaði nafn hans er hann væri stöðvaður af lögreglu.

Ákærði viðurkenndi að hafa ekið umrætt sinn þrátt fyrir ævilanga ökuleyfissviptingu frá 16.6. 1982 skv. dómi 21.9. 1982.

2. Aðfaranótt sunnudagsins 27. janúar 1985 ók ákærði bifreiðinni R-42506 frá Iðnbúð 3 í Garðabæ að bensinstöðinni BSH í Hafnarfirði þrátt fyrir að hafa verið búinn að neyta talsverðs áfengis fyrir akstur og vera auk þess sviptur ökuréttindum ævilangt. Lögreglan í Hafnarfirði handtók ákærða, þar sem hann sat í ökumannssæti bifreiðarinnar sem stóð við bensindælur BSH. Samkvæmt skýrslum lögreglunnar lagði mikinn áfengisþef frá vitum hans og var hann jafnframt rauðeygður og málfar hans þvöglulegt. Hann var einnig óstöðugur í göngulagi og þurfti að styðja hann yfir í lögreglubifreiðina. Ákærði var færður fyrir varðstjóra á lögreglustöðinni í Hafnarfirði og honum síðan tekið blóð til alkóhólákvörðunar af tilkvöddum lækni. Alkóhólmagn í blóði því, er tekið var til rannsóknar,

reyndist vera 2,60 %. Ákærði viðurkenndi brot sitt fyrir dómi og kvaðst hann hafa verið búinn að drekka áfengi í marga daga samfleytt fyrir akstur.

Niðurstaða 1-2.

Með játningu ákærða, sem studd er gögnum málsins, telst sannað að hann hefur gerst sekur um þá háttsemi sem honum er gefin að sök í ákæru og þar er rétt færð til refsíákvæða.

Þann 21. september 1982 var ákærði með dómi sakadóms Reykjavíkur sviptur ökuréttindum ævilangt frá 16.6. 1982 og gert að greiða kr. 12.500.00 í sekt til ríkissjóðs fyrir brot gegn 25. gr. umferðarlaga.

Þann 1. september 1983 var ákærði í sakadómi Garðakaupstaðar dæmdur í 15 daga skilorðsbundið varðhald og 12.000 króna sekt fyrir brot gegn 25., 27., 37. og 41. gr. umferðarlaga. Dómar þessir hafa ítrekunaráhrif í máli þessu skv. 71. gr. almennra hegningarlaga sbr. 81. gr. umferðarlaga.

Þann 4. janúar sl. var ákærða í sakadómi Garðakaupstaðar gert að greiða kr. 15.000.00 í sekt til ríkissjóðs vegna brots gegn 1. mgr. 239. gr. siglingalaga og 1. mgr. 27. gr. umferðarlaga. Sátt þessi var gerð eftir að brot skv. tl. 1 í ákæru er framið og ber því samkvæmt 78. gr. almennra hegningarlaga að dæma ákærða hegningarauka að því er það brot varðar.

Með brotum sínum hefur ákærði rofið skilorð samkvæmt dómi sakadóms Garðakaupstaðar 1. september 1983, skilorðspátt þess dóms, og ber því samkvæmt 60. gr. almennra hegningarlaga að ákvarða í einu lagi refsingu fyrir öll brotin. Refsing ákærða þykir samkvæmt 80. gr. umferðarlaga nr. 40, 1968, sbr. lög nr. 54, 1976, sbr. 77. gr. og 78. gr. almennra hegningarlaga nr. 19, 1940 hæfilega ákveðin varðhald í 40 daga.

Með framanskráðum dómi sakadóms Reykjavíkur 21. sept. 1982 var ákærði sviptur ökuréttindum ævilangt frá 16.6. 1982 og ber því samkvæmt 81. gr. umferðarlaga að áréttta að ævilöng ökuleyfissvipting hans haldist.

Dæma ber ákærða til greiðslu alls sakarkostnaðar.

D ó m s o r ð:

Ákærði, Birgir Andrésson, sæti varðhaldi í 40 daga.

Ákærði skal vera sviptur ökuleyfi sínu ævilangt.

Ákærði greiði allan kostnað sakarinnar.

Dómi þessum ber að fullnægja með aðför að lögum.